

[Jensen-Broby.]

at man stadig væk vil udvide og dreje Skruen en ny Omgang —, tror jeg, det nok skal vise sig, at ogsaa Vælgerne reagerer over for en saadan Politik.

Med Hensyn til de 88,7 Mill. Kr. vil jeg gerne have Lov til at sige, at af disse, som jo skal gaa til Lettelse af Kommunernes Skatter og Amternes Skatter, vil der i hvert Tilfælde svinde mindst 5 Mill. Kr. til Administrationsudgifter, Opkrævningsudgifter, saa man kan ikke regne med, at mere end de 84 Mill. Kr. kommer Kommunerne til gode, og saaledes vil Kommuneskatterne alligevel for Fremtiden komme op paa ca. 430 Mill. Kr.

Altsaa, Stigningen i Statsskatterne fra 1928—29 og indtil i Aar har været paa over 200 Mill. Kr. Det er et saa alvorligt Memento at jeg ikke tror, man i Længden kan blive ved at føre en saadan Skattepolitik, uden at der kommer Slinger i Valsen ude blandt Skatteyderne; man er nu saa højt oppe, at man i Virkeligheden har skruet Skruen over Gevind, og mange vil reagere over for en saa kraftig Udpumpning.

Jeg kommer saa til det sidst aflagte Statsregnskab, for 1936—37, og dér vil jeg gerne have Lov til at knytte nogle Bemærkninger til de 21,3 Mill. Kr., som findes opført under „Ekstraordinære Afskrivninger“ paa Statens Aktiver. Det er Resterne af Kriselaanet fra 1931, som her findes opført. Men disse Kriselaan, som ved Forliget med de Konservative i 1931 blev beregnet til 32 Mill. Kr., fik man jo fuld Dækning for gennem de nye Skatter, som dengang blev skabt, idet man gennemførte nye Skatter til 33,7 Mill. Kr. Og den Forhøjelse, som fandt Sted Aaret efter, i 1932, da det viste sig, at Kriselaanene ikke kom op paa 32 Mill. Kr., men paa 48 Mill. Kr., fik man Dækning for gennem Dækningslovene af 21. Juni 1932, idet disse Dækningslove bibeholdt Tillægsafgifterne paa Øl, Benzin og Silkevarer paa 11 Mill. Kr. Samtidig gav man Finansministeren Ret til at forhøje Indtægtsskatten med 25 pCt. Man har altsaa faaet fuld og hel Dækning for disse Kriseudgifter, men ikke desto mindre har man ført dem paa Statsregnskabet som et Laan. Der var noget, der kunde tale for det, for der stod i Loven, at hvis i Løbet af 3 Aar Priserne paa Smør, Flæsk

og Korn steg til en bestemt Højde, skulde Beløbet betragtes som et Laan og altsaa tilbagebetales. Der er ikke noget at sige til, at det i saa Fald blev betragtet som et Laan, men saa burde Pengene ogsaa have været henlagt, saaledes at den Dag det blev afgjort, at det ikke længere var at betragte som et Laan, men at disse Penge skulde ydes fra Statens Side, var der Dækning for Beløbet. Derfor forstaar jeg ikke, at man nu kommer og kræver Afskrivning paa dette Beløb. Disse Penge burde have været henlagt i en Fond. Hvis en Privatmand havde stillet sit Regnskab op paa den Maade, som Statens Regnskab er stillet op her, og brugt Pengene, saa tror jeg ikke, han vilde have faaet Ros for det, men tværtimod gratis Husly i nogle Aar.

Endelig vil jeg gerne have Lov til at pege paa Statsgælden. Den højtærede Finansminister kom med en Opgørelse over Statsgælden, og Resultatet af denne Opgørelse var ikke forkert — det siger jeg ikke —, men han glemte alligevel at tage adskillige Ting med i denne Opgørelse, han glemte Skylden til forskellige Institutioner uden for Mellemlægningen med Finansministeriet paa godt 2 Mill. Kr. Endelig glemte han den Skyld, som Finansministeriet har til Kommunerne og Amterne til Vejformaal, og denne Skyld andrager i alt 24½ Mill. Kr. Jeg forstaar nok, hvordan den højtærede Finansminister kom til det Resultat, han kom til, idet han saa tog Kassebeholdningen paa 2,2 Mill. Kr. og Overskuddet paa Mellemlægningens kontoen med Ministeriet paa 7,2 Mill. Kr. og trak dem fra. Derved kom han til det Resultat, at under denne Regering var Statsgælden kun blevet forøget med ca. 17 Mill. Kr., og han syntes, det var et stolt Resultat, at man havde kunnet gennemleve disse 8 Krisearer uden at forøge Statsgælden med mere end dette Beløb. Dér vil jeg gerne have Lov til at hæfte mig ved en lille Passus i Finansministerens Tale, hvori han sagde, at der var 47 Mill. Kr., som var afskrevet paa anden Maade, som han saa bort fra. Disse 47 Mill. Kr., som den højtærede Finansminister her vilde se bort fra, var nogle særlige Nedskrivninger, sagde han. Ja, vi husker jo disse Nedskrivninger, og vi husker den Kursavance, som fremkom, hvorved man fik nedskrevet Statsgælden, og vi husker de Ompo-